

УВЕРТЮРАТА. БЪЛГАРСКИТЕ ДУХОВНИЦИ В ПРОЦЕСА „КАТИН – ВИНИЦА“ ПРЕД III СЪСТАВ НА НАРОДНИЯ СЪД 1945 г.

Ани Златева

В контекста на борбата, която отечественофронтовското правителство и най-вече БРП(к) започват за укрепване на властта си срещу всички изяви или потенциални свои противници след 9.IX.1944 г., важно място заема Народният съд. В много отношения той става увертюра към следващите репресии и безогледни гонения, които съпътстват управлението на новата отечественофронтовска власт.

Едно от делата, гледано пред неговия III върховен състав с председател Б. Лозанов, поради по-особения си, бих казала, не толкова българския си характер и най-вече по чисто конюнктурни причини досега не е бил обект на самостоятелно изследване. Това е делото „КАТИН – ВИНИЦА“¹, по което като подсъдими са привлечени двама лекари – д-р М. Марков и д-р Г. Михайлов, един публицист Б. Коцев и трима представители на Българската православна църква: архм. Йосиф Динков, архм. Николай Гаврилов и архм. Стефан Николов. С подвеждането им под съдебна отговорност властта умело поставя липсващото зрънце в пъстрия политически калейдоскоп на подсъдимите по делата на отечественофронтовския Народен съд. Обвинението срещу тях е, че с участието си (доброволно или не) в съставените международни комисии за случаите Катин и Виница и правените след това изявления са извършили АКТИВНА профашистка пропаганда в услуга на Райха и подриване добрите чувства на българския народ към нашата освободителка Русия и Съветския съюз.

В същото време в речта си пред съда адвокатът от защитата Ст. Димитров дава точно и ясно обяснение на характера, целта и ролята, която е отредена в него на шестимата бъл-